

klagat det, ingen varit med sit skrifwande så hård och hwass mot honom, som Doctor Browallius², har iag ofta hört honom berätta. Imedlertid må Herr Professoren taga för wist, det iag då fått röt månaden i hufwudet, när iag afwiker ifrån Herr Professorens sunda principier.

Men än mindre anser iag det för Herr Professorens alfware, at Herr Professoren menar mig kunna komma in wid Åbo Academie uti Professor Welins³ ställe: hans Science, som han wid Academien hade at skiöta, neml. Metaphysiquen, har varit den, som iag alltid ansedt för et subtilt hufwudgriller, som den haft at roa sig med, hwilken ei den Högste gifwit nöje och lust för något bättre och nyttigare för det allmänna bästa: iag tilstår at om iag skulle kunna få lust och hog för den samma, så borde det ske genom et synnerl. wår Herres miraquel, e. g. på sätt, som Gud lät Nebucad Nezar bli af en förnuftig menniskia et oskäligt diur. Ei heller finner iag mig för min dehl skickelig, at med godt samwete kunna söka hwilken Profession, som hälst blefwe ledig; ty iag har alltid så tänckt, at den som är aliquid in omnibus, et nihil in toto, han är en Narr i alt. Imedlertid tror iag fult och fast, at Herr Professoren endast roat sig med detta förslag. Men hwad för öfrigit angår en Professions sökande, så blir iag fast wid det faderl. råd, som Herr Professoren mig gifwit, neml. at blifwa först mogen och torr bak om öronen, och intet löpa åstad i ogjordt wäder, ofiädrad, sig til skam, samt Hans Kongl. Maj^t och Fäderneslandet til oobtelig skada; hwilket ock är min oförliknel. Mæcenatis Herr Baron Bielkes råd och mening. om alt detta lämnade iag til Herr Professoren mit ödmiuka swar från Petersburg, neml. at iag aldrig wil drömma derom, mindre täncka söka, innan Herr Professoren sielf drifwer mig dertil. Jag har alltid ansedt Herr Professoren som en Fader för mig; iag utbeder mig än ödmiukast at hädanefter få niuta samma faderl. ömhet, som härtil: Bort från mig, at wara et ohörsamt Barn! we mig den stunden!

Nu wil iag komma til annat: Strax el^f en fiorton dagar efter min ankomst til Petersburg skref och afsände iag til Herr Professoren et olyckel^t bref; saken är så, som iag först d. 30. April fick weta. Som Fransöska Ambassadeuren Marquis de Chetardie⁴ lät afgå i slutet af Januarii månad, en Curier til Stockholm, så fick iag då lof af Gref Barch⁵, som är Svensk Minister, at under hans couvert afsända et bref til Herr Professoren; iag skref då et, som war stort och wäldigt, samt upfyllt med hwarje handa smått, som iag trodde skulle fullle. roa Herr Professoren, besynnerl. war der omständigt uti Hist. Nat. och Litter. Brefwet afgick lyckel.; men då Courieren skulle fara öfwer från Åland til Griselhamn, gick båten öfwerända, och folcket omkommo alla, undantagande Courieren och en annan, som bärgade lifwet på et ijsstycke; mitt bref låg då med andra des medbröder uti Courierens Coffort, som nu ligger på hafsbotn; iag är ändå glad, at Brefhafwaren räddade lifwet, fast mitt bref hade större lust at blifwa Neptuni egendom, til hwilken iag doch ei skref det. Imedlertid har den Högste Guden på mit bref welat wisa, hwad han under min resa kunnat på mig giöra, om hans heliga wilja så varit; samt hwad tack iag honom derföre skyldig är.

Nu wil iag med några få ord anföra, hwad i brefwet war: til Peters-